

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2011 - 7 pàgines

Sessió extraordinària del dia 12 d'agost del 2011

El dia 12 d'agost del 2011, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 31/2011, que és el següent:

Punt únic: Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Daniel Armengol, de la M.I. Sra. Sofia Garrallà, de la M.I. Sra. Mariona González, de la M.I. Sra. Celine Mandicó, de la M.I. Sra. Patricia Riberaygua i de la M.I. Sra. Meritxell Verdú.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; M.I. Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; M.I. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; M.I. Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; M.I. Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i M.I. Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. David Rios Rius, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 12.05h)

El Sr. síndic general:

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia, ha estat publicat en el butlletí núm. 31/2011 de dia 5 d'agost.

Exposa l'informe la Sra. Olga Adellach Coma, nomenada ponent per part de la comissió.

Sra. Olga Adellach...

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 4 d'agost, la Comissió Legislativa d'Economia em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç, i va analitzar aquest Projecte de llei i les esmenes que s'havien presentat al seu articulat.

Les tres esmenes presentades, totes ells per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, van ser analitzades i votades per la Comissió, no aconseguint cap d'elles els vots suficients per ser introduïdes al Projecte de llei.

De l'anàlisi i la votació feta en Comissió, es desprèn el Projecte de llei que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra, el qual no conté cap modificació respecte al presentat pel Govern, el passat 23 de juny.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà en contra a la proposta de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç. Votarà seguint els mateixos arguments que es van exposar durant la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel meu grup parlamentari el passat 28 de juliol.

Aquesta és una modificació de llei injusta i que perjudica molt seriosament als petits i mitjans comerços i als treballadors. Als petits i mitjans empresaris perquè l'ampliació d'horaris els deixa en clar desavantatge ja que és evident que no podran competir amb els horaris d'obertura que imposaran els grans comerços i cadenes comercials.

En quant als treballadors del comerç, augmentaran encara més les dificultats per conciliar vida laboral i familiar amb l'agreuja que el Govern Demòcrata no ha previst cap mesura per reduir els efectes socials de la modificació.

No voldria tornar a fer un inventari exhaustiu dels problemes i conflictes que comportarà l'aprovació d'aquesta modificació de la llei d'horaris comercials.

Ja ho vaig fer el 28 de juliol. Però voldria destacar dos punts que considero importants:

La llei actual, la que està en vigor, preveu que mitjançant el conveni col·lectiu de tot el sector del comerç es puguin establir horaris d'obertura i tancament lliures. Amb la modificació de la llei, es podrà gaudir d'horaris lliures si existeix un conveni col·lectiu d'empresa i, tal com diu la proposta de Govern, "subsidiàriament" si existeix un conveni col·lectiu sectorial.

Aquest fet, pot provocar per exemple, que un dissabte de temporada alta d'hivern, uns comerços es vegin obligats a tancar a les 10 de la nit mentre altres puguin continuar oberts gràcies a un conveni col·lectiu aprovat en el sí de la seva empresa. Aquest previsible desgavell de comerços oberts entre comerços tancats perjudicarà i molt la imatge turística d'Andorra. És el model de comerç "campi qui pugui" que tenen els Demòcrates.

Per altra banda, a Andorra, el tancament dels comerços per celebrar el dia de la Constitució estarà pendent cada any d'un decret del Govern. De res ha valgut l'esmena presentada pel nostre Grup Parlamentari perquè el màxim nombre de ciutadanes i ciutadans d'Andorra es puguin afegir a la celebració del dia en que els andorrans van votar la Constitució. Una esmena que no s'ha acceptat.

Així doncs, gairebé un 25% de la població activa previsiblement haurà de treballar el 14 de març, el dia de la nostra festa nacional. Fantàstic.

Vàrem dir que faríem una oposició constructiva i és en aquest sentit que vàrem fer una proposta de transacció perquè el sector del comerç celebrés la Constitució en dilluns si aquell any s'esqueia en dissabte o en diumenge. Una proposta que tampoc s'ha acceptat.

Així doncs, el menysteniment per part del Govern Demòcrata i del Grup que li dona suport de la celebració de la Constitució ens preocupa profundament. Per nosaltres, el 14 de març té un gran valor històric i simbòlic. Un valor essencial amb el qual no volem que s'hi jugui fent experiments.

A més, les dades d'entrada de vehicles i d'importacions demostren que té el mateix impacte tancar un dia els comerços durant el setembre per Meritxell o durant el Març per la Constitució. Per exemple, sobre l'entrada de vehicles, al setembre del 2009 n'hi va haver 342.000 mentre que al març 322.000, en canvi, al 2008 pràcticament van entrar els mateixos vehicles a Andorra durant el març i el setembre: 340.000. A banda de petites variacions que es registren anualment, es pot dir que el mes de setembre i de març ens visiten aproximadament el mateix nombre de turistes. No ens vulguin fer creure

que pel 8 de setembre es poden tancar els comerços perquè és un mes de baixa afluència turística mentre que el 14 de març és un mes d'altíssima afluència.

Aquest projecte de modificació dels horaris comercials és un pegat que pretén solucionar els problemes del sector del comerç, el Govern Demòcrata ho ha fet sense prendre cap mesura per augmentar l'afluència de visitants, sense cap diagnòstic ni cap estudi econòmic que demostrés les bondats de les mesures, sense definir cap model de comerç per Andorra, i finalment, sense fer cas a les enquestes on la gran majoria dels actors del comerç (comerciants, treballadors i consumidors interns i externs) no demanen aquesta ampliació horària. És per això que ja ho vaig dir, i avui ho reitero, que aquest projecte de modificació dels horaris comercials no s'ha proposat pensant en els 70.000 habitants d'Andorra.

La portaveu del Grup Parlamentari Demòcrata i el propi ministre d'economia i territori, el Sr. Jordi Alcobé, van reconèixer que aquesta ampliació d'horaris comercials no serà la solució per a les dificultats que està passant el sector del comerç i fins i tot el propi ministre va titllar la mesura d'experiment possibilista. Andorra està en una situació que no es mereix que el Govern faci experiments a veure si l'encerta. Nosaltres creiem que cal donar solució per una banda a la manca de visitants i el seu poder adquisitiu i per l'altra treballar per millorar la professionalització i la formació del sector.

És per tot l'exposat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no donarà suport a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a aprovació, si s'escau en aquesta Cambra, del Projecte de llei de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per les persones que treballen en el comerç que va ser publicat en el Butlletí del Consell General número 23 de l'any 2011.

El dia 16 de desembre del 2010, es va aprovar la Llei d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en

diumenge per a les persones que treballen en el comerç.

Aquesta Llei es va fer arran de la polèmica que van provocar els decrets que el Govern va emetre i en els quals s'obligava els comerços a tancar deu diumenges per la tarda en un primer temps, i vuit a posteriori en la rectificació del referit decret i així ho vam explicar el passat 28 de juliol quan el Consell General va rebutjar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de llei de modificació dels horaris comercials.

La Llei estableix que a manca d'una llei específica que reguli de forma completa l'activitat comercial, en aquesta Llei es regulen els horaris d'obertura comercial i la necessària compaginació entre aquests horaris i l'exercici de l'activitat laboral en el sector.

Tal com diu la Llei i segons el nostre criteri, els horaris d'obertura i tancament haurien d'estar regulats mitjançant una llei del comerç.

Per aquesta raó en la sessió del Consell General del dia 28 de juliol vam demanar al Govern que presenti un projecte de llei del comerç i que treballi conjuntament amb els sectors implicats, per tal de que sigui una realitat el més aviat possible, ja que disposar d'aquesta llei és una necessitat per poder reforçar un dels pilars fonamentals de la nostra economia: el comerç.

És per això, entre altres raons, que el nostre grup parlamentari no va presentar esmenes a l'articulat de la llei, perquè entenem que aquesta és la manera més ràpida per poder flexibilitzar els horaris.

A més, la finalitat principal que vol obtenir el Govern amb la presentació de la modificació de la llei dels horaris comercials és flexibilitzar els horaris comercials per adaptar-los als períodes de màxima afluència i a més ho fa des del diàleg amb els diferents agents econòmics i socials.

El passat 4 d'agost la Comissió d'Economia va efectuar l'anàlisi de les 3 esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata; en relació al resultat d'aquesta sessió, i en base a la valoració política que el nostre grup parlamentari fa de les referides esmenes, cal dir el següent:

L'esmena número 1 proposava suprimir una part del primer paràgraf de l'exposició de motius on diu: "Així doncs, en un context de crisi econòmica, la flexibilització dels horaris comercials esdevé una eina que permet generar activitat i pot incidir positivament en les rendes dels treballadors i en l'ocupació laboral"; aquesta esmena no ha estat acceptada, perquè es tracta d'una frase de l'exposició de motius i no té la força que ha de tenir un article;

per tant, no fa cap nosa; al contrari, clarifica un dels *perquè*s de la flexibilització dels horaris comercials.

Justament nosaltres entenem que la flexibilització és una mesura de reactivació econòmica que permetrà generar activitat en un moment de crisi com l'actual i, a més a més, pot incidir positivament en les rendes dels treballadors i en l'ocupació laboral, i torno a repetir pot incidir, que no és el mateix que dir que incideix. Es tracta d'una mesura possibilista.

A més, tot i que no hi ha un estudi econòmic amb el que es recolzi aquesta posició, no dubtem que serà una mesura que contribuirà a la reactivació econòmica.

En quan a l'esmena número 2 i la número 3, que fan referència al dia de la Constitució, cal dir que aquestes dues esmenes no es van aprovar en Comissió; i cal també dir que vam actuar en el mateix sentit del que vam expressar el dia que es va debatre l'esmena a la totalitat; és a dir: nosaltres considerem el dia 14 de març com un dia de tancament obligat i si aquest dia s'escau en cap de setmana, festiu o en període de previsible afluència, només en aquests casos, el Govern abans de l'1 de gener de cada any, determina reglamentàriament la suspensió del dia de tancament obligat.

En cap cas es pretén degradar el caràcter festiu i de tancament obligatori del dia 14 de març, sinó que es té en compte la Llei de declaració del Dia de la Constitució que va ser aprovada per unanimitat pel Consell General en la seva sessió del dia 8 d'octubre de 1998. Aquesta Llei en el seu article 1 declara el 14 de març de cada any "Dia de la Constitució" i en el seu article 2 manifesta que aquesta data és festa d'obligat compliment, però alhora en la seva disposició addicional diu que es faculta el Govern perquè estableixi les exempcions de l'obligació prevista a l'article 2, pels serveis relacionats directament amb el turisme.

D'altra banda també cal dir que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens va proposar una transacció per a les esmenes número 2 i número 3. Pel que fa a l'esmena número 2 de l'exposició de motius proposava el següent: "Introduir la possibilitat de traslladar al següent dilluns el tancament obligatori del 14 de març quan s'escaigui en cap de setmana", i pel que fa l'esmena 3 proposava: "Tot i el que disposa l'apartat anterior, quan el 14 de març s'escau en cap de setmana, l'obligatorietat de tancar els comerços es trasllada al primer dilluns següent", transaccions que el nostre Grup Parlamentari no va acceptar en tractar-se d'una proposta molt rígida comparativament al que proposa el Projecte de llei.

Quant a la modificació del Projecte de Llei que es debat avui en aquesta sessió parlamentària, cal dir que preveu la introducció dels convenis col·lectius d'empresa com a instrument vàlid perquè empresaris i treballadors puguin establir de comú acord els horaris d'obertura i de tancament dels comerços.

També es modifica el sistema de les franges horàries màximes prefixades en funció del dia de la setmana que preveu la Llei del 92/2010, i se substitueix per un sistema de franja horària màxima única, amb un nombre màxim d'hores d'obertura per setmana. Això permetrà que l'empresari del comerç sigui més flexible i reactiu a l'hora d'adaptar els horaris d'obertura del comerç a les demandes dels clients.

A més, cal dir que les modificacions proposades atorguen la potestat al Govern de determinar un nombre de dies a l'any en els quals l'horari d'obertura dels comerços superi el límit màxim de la franja horària per tal d'organitzar accions de promoció turística i comercial.

També es modifiquen els dies de tancament obligat; de manera que això suposa suprimir l'obligatorietat de tancament de l'1 de maig tot i considerar-lo com a dia festiu, degut a la demanda turística motivada per l'efecte diferencial dels països veïns, i introduir la possibilitat de suspendre el tancament obligatori del 14 de març, quan s'escaigui en cap de setmana, en dia festiu o en un període de previsible afluència turística.

A més el projecte de Llei preveu un mecanisme de control dels horaris d'obertura i de tancament mitjançant la publicitat per part de tots els establiments comercials.

I s'introdueixen dues disposicions addicionals; la primera insta als titulars dels establiments comercials a aplicar mesures destinades a la conciliació de la vida familiar i laboral dels seus empleats i la segona disposició addicional insta al Govern a presentar un text refós de la Llei 92/2010.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor del Projecte de Llei de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Senyor Síndic.

Senyores i Senyors consellers,

El passat 28 de juliol, es debatia en aquesta Cambra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata sobre el Projecte de llei de modificació de la Llei 92/2010 del 16 de desembre d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen al comerç. En aquell debat, es posaven de manifest dos models sensiblement diferents: un model possibilista de creació de riquesa i d'activitat, permetent als comerços adaptar-se a la demanda dels nostres visitants i atorgant als treballadors la possibilitat de beneficiar-se de recursos addicionals i una major seguretat jurídica en el seu lloc de treball; en front, un model intervencionista, que dictamina unes regles d'obertura i tancament dels comerços, a voltes al marge de les seves necessitats reals i de les visitants i que, tot i pretendre fomentar la conciliació de la vida laboral i familiar dels treballadors, constitueix un fre a la generació de riquesa, de recursos i pot posar en perill els llocs de treball.

Però molts dels arguments a favor o en contra ja van ser debatuts el passat 28 de juliol, i molts d'ells s'han tornat a exposar en les anteriors intervencions.

Per això, m'agradaria descriure breument els beneficis dels principals canvis introduïts a la Llei d'horaris comercials, abans de sotmetre's a la seva aprovació pel Consell General.

En primer lloc, es modifica la definició de Comerç de barri per incloure-hi, a més de les activitats ja previstes en la Llei, les pastisseries, fleques, i les floristeries. D'aquesta forma, s'adapta la definició a la pràctica habitual d'aquest tipus de petit comerç que es beneficia d'un tractament particular front a la resta de comerços. S'elimina també pel petit comerç el requisit de disposar d'un màxim de dos assalariats. Aquesta supressió evita la penalització en la creació de nous llocs de treball pels petits comerços.

En segon lloc, el Projecte de llei evidencia l'aposta del Govern envers l'autoregulació de les empreses, a través de la negociació col·lectiva. Així, es preveu que els empresaris i els treballadors puguin establir de comú acord, mitjançant convenis col·lectius d'empresa, els horaris d'obertura i tancament dels comerços. Aquesta mesura possibilita una entesa més àgil entre treballadors i empresaris sense la necessitat d'esperar la concreció d'un conveni col·lectiu sectorial.

Tanmateix, a manca d'aquests convenis col·lectius sectorials o d'empresa, s'estableixen uns horaris màxims d'obertura i tancament dels comerços entre

les 7 del matí i les 10 del vespre, amb un màxim de 84 hores setmanals. I com a avantatge pel petit comerç, aquest, no ha de complir amb el límit màxim d'obertura de 84 hores per setmana.

I el que volem deixar clar, és que el Govern vetllarà perquè aquesta ampliació dels horaris, quan es produeixi, no impliqui una fragilització del benestar familiar, en especial per aquelles famílies amb una major situació de risc social. Aquesta voluntat queda plasmada en la Disposició addicional primera del Projecte de llei que insta als titulars dels establiments comercials a implementar mesures destinades a la conciliació de la vida familiar i laboral dels seus empleats.

Per altra banda, de forma puntual i amb l'objectiu d'organitzar accions de promoció turística i comercial, la Llei atorga al Govern la potestat de determinar un nombre màxim de 10 dies a l'any, d'horaris més amplis. Així, es podran organitzar accions comercials com les anomenades nits blanques, o altres, en què els comerços podrien estar oberts fins les 12 o la 1 del matí en dies específics de gran afluència turística.

El tractament de l'1 de maig i del dia de la Constitució, que ja hem debatut llargament, mereix un nou enfocament específic. Com ja hem comentat, la supressió de l'obligatorietat de tancament del dia 1 de maig, tot i considerar-lo com a dia festiu, obeeix a l'atractiu turístic i comercial que suposa tenir oberts els comerços a Andorra un dia en que la majoria d'ells estan tancats als països veïns. I pel que fa al dia de la Constitució, només es considerarà la possibilitat de suspendre el seu tancament obligatori, quan el 14 de març escaigui en cap de setmana, o en un període festiu o de previsible afluència turística. I aquest no serà, com es desprèn Sr. Rios de la vostra intervenció del 28 de juliol, sempre o quasi sempre. I per demostrar-ho només us diré que previsiblement, d'aquí al 2020, és a dir en els propers 9 anys, es possibilitaria l'obertura dels comerços pel dia 14 de març en 2 o 3 ocasions, menys d'una tercera part de les vegades, segons si el calendari escau en cap de setmana o coincideix amb les vacances escolars de les zones més properes dels països veïns.

Aquesta diferenciació de tractament del dia de la Constitució i del dia de Meritxell no obeeix a una consideració diferent respecte a la importància d'una festivitat o una altra, com volem fer creure, ni a un menysteniment ni degradació de la festa de la Constitució. Però les dades són tossudes i es veuen com es vulguin veure, però estic segur que les coneixeu. Com a exemples, al mes de març del 2010, les pernoctacions van ser de 659.000 nits, contra 330.000 al mes de setembre, exactament el doble que al mes de març.

Vós em parlàveu de dades de turistes i d'entrades de vehicles... és evident que quan entra un vehicle o un turista que es quedi un dia o que es quedi deu dies a nivell estadístic l'entrada és una, en canvi a nivell de pernотacions, que es quedi un dia o que se'n quedi tres, la despesa és triplica i per tant, l'efecte es multiplica.

I durant els darrers 3 anys, el nombre d'assalariats ha estat sempre superior el mes de març que el mes de setembre (prop d'un 10% més de mitjana). Per tant, les dades objectives són molt clares. L'efecte econòmic del mes de març és molt superior a l'economia andorrana que l'efecte econòmic del mes de setembre. I per tant, sí que existeixen causes objectives que justifiquen un tractament diferent, en determinats anys, entre el dia de la Constitució i el dia de Meritxell.

Nosaltres sí que considerem d'igual importància les dues festes, independentment de que, degut a la conjuntura econòmica i amb la responsabilitat de buscar nous mecanismes per generar activitat, en certs moments, es permeti una activitat comercial el dia de la Constitució. Al contrari, vosaltres, els Socialdemòcrates, o com a mínim el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, sí que considereu de diferent rang la festa de la Constitució de la de Meritxell. De fet, ho dieu explícitament i sense vergonya en la motivació de l'esmena número 3 que diu i cito: *"El dia 14 de març, dia de la Constitució, és una diada de festa nacional com a mínim d'identificació (i poseu entre guions) - més aviat superior - que el dia de Meritxell (més aviat superior)"*. Així, com es diria col·loquialment potser abans d'alliçonar cal predicar amb l'exemple.

Però més enllà del contingut dispositiu del Projecte de Llei, m'agradaria destacar-ne la seva rellevància simbòlica. I dic rellevància simbòlica perquè tots - fins i tot els més optimistes- sabem que l'impacte econòmic d'aquesta ampliació d'horaris tindrà un abast limitat i que per si sola no resoldrà tots els problemes del sector comercial; però no podem passar per alt que marca un punt d'inflexió: d'una Andorra allunyada de les necessitats i demandes dels turistes i que, en el passat recent, ha contribuït a desorientar-los, a una Andorra que vol mantenir el comerç i el turisme com a principal motor de la seva economia i que aposta per donar resposta a les necessitats del sector turístic. Així ha estat passant en la majoria de països i localitats turístiques d'aquesta Europa moderna, rigorosa i generadora de benestar en la qual ens emmirallem tot sovint, i que (també sigui dit), està mostrant els límits del seu model de benestar social.

És cert que aquest Projecte de Llei -i aquí repreneu l'expressió utilitzada per la M.I. Consellera Olga

Adellach del 28 de juliol- *"només és un petit gra de sorra en un projecte de liberalització, de modernització i d'augment de la competitivitat del comerç que només es pot abordar amb una visió a llarg termini"*. Deixeu-me però, de moment, expressar la convicció -la meua i la d'aquest Govern- que una major liberalització, un major abast de l'autonomia de la voluntat, és per definició positiu en la gran majoria de sectors econòmics, com també en la majoria d'àmbits de la vida social.

És per això, que vaig insistir l'altre dia que aquesta llei no obliga a res, sinó que possibilita uns horaris d'obertura dels comerços més amplis. Perquè la nostra convicció ideològica és aquesta: que una major llibertat d'horaris comercials es tradueix en un benefici més gran per a les empreses, una major dinamització del país i uns nivells de riquesa i benestar més elevats per a tota la població. Permetent uns horaris d'obertura més amplis donem als comerços la possibilitat d'obrir, de decidir quan els convé més obrir en cada moment i en cada cop més liberalitzat. Ningú sabrà millor que el comerciant quan li convé obrir el seu comerç; i si realment és cert allò que afirmen els defensors d'uns horaris més restringits -que a partir de determinades hores del vespre no hi ha negoci- no us preocupeu: si no hi ha compradors, les botigues estaran tancades.

El Govern que ens va precedir -no dubto que carregat de bones intencions- va pretendre vincular la conciliació de la vida familiar i laboral amb els horaris comercials. Amb aquesta creença, va endegar una política més restrictiva, creient que uns horaris més limitats es traduïrien en una major conciliació de la vida familiar i laboral. El resultat, ben conegut per tots, va ser un fracàs total. Per poder conciliar la vida familiar amb la laboral, cal tenir vida laboral i si entrem en un espiral en què cada vegada posem més traves a la llibertat d'obertura dels comerços, al final, de ben segur que hi haurà treballadors sense vida laboral, el que vol dir persones a l'atur, com de fet s'ha demostrat i s'està demostrant, encara cada dia, amb el nombre d'inscrits al Servei d'Ocupació.

No volem ni podem oblidar el benestar de la majoria de la població del nostre país, però no hi ha benestar possible sense generació de riquesa. I és això el que aquest Govern no vol perdre de vista: som un país comercial i turístic i una major llibertat d'horaris que, unida a altres mesures, es traduïrà en un augment de la riquesa, del benestar i de les oportunitats.

Per aquest motiu demano a tots els membres d'aquesta Cambra que amb el seu vot afirmatiu ens ajudeu a posicionar millor el sector turístic i comercial andorrà a la demanda dels visitants.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

S'obre un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Socialdemòcrata... no hi hauria intervenció...

Per part del Grup Demòcrata...

Per part de Govern...

Bé doncs, tanquem aquí el debat. Acabat el debat procedim a la votació.

Recordo que la votació tindrà lloc electrònicament, s'obrirà doncs un període de quinze segons durant els quals es pot votar.

Bé, si es vol procedir al recompte si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Vots a favor 16.

Vots en contra 5.

Abstencions 0.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 12.30h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877